

ΠΑΡΟΧΙЈСКИ ΓΛΑСНИК

PARISH HERALD

Лист парохије Светог Симеона Мироточивог Српске
Православне Цркве у Калгарију, Алберта

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

CHRIST IS RISEN!

St. Simeon Serbian Orthodox Church Newsletter
Calgary, AB.

Уредништво:

Главни и одговорни уредник:
Протонамесник Обрад Филиповић

Превели на енглески:
Ђоко и Морана Ивковић
Марија Грубор

Сарадници:
Миланка Филиповић
Др. Мајда Ђорђевић
Гордана Тунић
Милица Опачић
Едит Петровић

Редакција:
2001 31 Avenue SW
Calgary, AB T2T 1T3

Телефон: 403/244-3586
Факс: 403/244-1691

Интернет странија www.svetisimeon.org
Е-маил: obradf@yahoo.ca

Editors:

Editor-in –chief:
V. Rev. Obrad Filipovic

Translated in English:
Djoko and Morana Ivkovic
Marija Grubor

Contributors:
Milanka Filipovic
Dr. Majda Djordjevic
Gordana Tunic
Milica Opacic
Edit Petrovic

Redaction:
2001 31 Avenue SW
Calgary AB T2T 1T3

Phone: 403/244-3586
Fax: 403/244-1691

Web site www.svetisimeon.org
E-mail: obradf@yahoo.ca

РЕЧ УРЕДНИКА

*„А ја што ћу, али са киме ћу?
мало рукама малена и снага...
Црни дане, а црна судбино!
О кукавно Српство угашено...„*

Ово су речи којима се, у Горском Вијенцу, роду својем српском а и целом свету тадашњем обратио владика Петар Други Петровић Његош. Тада српство притиснуто зулумом Мухамедових следбеника у лику турског царства а данас следбеницима истога вође у лику шиштарских сепаратиста, јецало је и јеца вапијући ка Господу.

Вапио је Његош тражећи помоћ од некуда ако не од овоземаљских а оно од сила Небеских. Није било помоћи од силника ондашњих. Није било ни слуха за мучеништво Српско. Није било поштовања према браничу вековном Европске слободе. Нико се није обзирао на плач деце и ридање уцељених мајки. Али како то каже народна песма *„Небом Свеци сташе војевати и прилике различне метати, виш Србије по небу ведроме да се Србљи на оружје дижу...„* Помоћ је ипак пристигла од Господа и после 500 година турског зулума змогао је род наш нашаћени снаге да, иако са мало рукама и маленом снагом, победи највећу познату силу тадашњу и ослободи поробљену земљу и обнови растурену државу.

Како тада тако и много пута касније, у Балканским ратовима, Првом и Другом Светском Рату а и у овом најновијем грађанском, нису се Срби нашли на страни освајача. Увек су поносно стали и бранили принципе слободе и поштовања. Па ето опет у одсудном моменту историје Срба нема никог да пружи руку помоћи. Опет се Србија брани са мало рукама и маленом снагом. Но, и право и правда и истина су на страни српској, а историја ће показати колико су исправно поступили они који успостављају нови светски поредак. Њима не одговара слободна Србија, њима не одговара слободан мислећи човек, а не одговара им, могу слободно рећи, ни Православни верујући Хришћанин. Њима треба роб да ради од јутра до мрака и буде задовољан

што је од њих добио прилику да живи. Они у безумљу свом покушавају да се за богове прогласе. Не знају да Бог живот даје и једини има право узети га. Они покушавају да вештачки живот створе. Они хоће да докажу да могу без Бога да управљају светом. Желе да без оца у матери плод зачну да они живот дају!

И заиста нема краја безумљу моћника данашњих. Они су отимање 15 процената територије једној међународно признатој држави прогласили за правно и морално. Они су чување срца и отимање душе роду српском разгласили за поштено. Они рушење вековима старих манастира и храмова сматрају изазваним и заслуженим. Они рушење споменика и убијање деце сматрају природним процесом глобализације. Они се како то наш народ каже *„Бога не боје а људи не стиде...„*

Нама је пак остало да не очајавамо знајући да су наши претци и тежи крст носили. Морамо прихватити на плећа своја сву тежину времена у коме живимо. Без мешања у политику и њене токове сматрам да не сме ни један живи Србин, док је Срба и Србије, признати ово отимање Косова Светог и Метохије наше. Оне који сматрају да за чинију европске пшенице душу треба продати подсећам на речи Цара Лазара који говори: *„Ко је Србин и српскога рода, а не дошо у Бој на Косово не имао од срца порога ни мушкога ни девојачкога. Од руке му ништа не родило рујно вино ни шеница бела, губом капо док му је колена...„*

Позивам вас на крају браћо и сестре да се непрестано молитвено Богу да услиши молитве мученика косовских, да заштити народ благоверни српски који тамо живи и пошале избављење свима нама из канџи овоземаљских моћника. И причајте деци својој о Косову и Метохији. Нека никада не престане наша молитва и борба наша да повратимо срце наше у недра наша.

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!!!

Ваш служитељ отац Обрад Филиповић.

**ВАСКРСЊА ПОСЛАНИЦА ЊЕГОВОГ
ПРЕОСВЕШТЕНСТВА ЕПИСКОПА
КАНАДСКОГ ГОСПОДИНА ГЕОРГИЈА**

Драга Браћо и сестре,
Драги вјерници, припадници Цркве Божије,
Епархије канадске

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

Сада, више него икада, драга дјецо Српске Цркве, потребно нам је двоје-воља и нада. Да Васкрсли Господ неће оставити народ свој злотворима на вољу, и нада да ће страдалном роду српском засијати Сунце Правде и боља нам времена доћи. Јер, браћо и сестре, када страдамо, знамо да смо на путу Христовом, а Он каже: „Страдања садашњег времена нису ништа према слави која ће нам се открити,“ (Рм. 8, 18). Тако и сада назире се знаци свјетлости и милости над родом српским крстоносним. Страдамо и саосјећамо са браћом на Косову и Метохији, али вјерујемо да ће нас Бог својом васкрсном свјетлошћу обасјати, да ће нам синути Сунце Правде.

Ако смо и гријешни, Божији смо народ. Страдамо због гријехова наших, можда и због престапа отаца наших, а и зато што смо се за Христа, насупротив свом злу овога свијета, определијели. „Ако вас свијет мрзи, знајте да је мене омрзнуо прије вас. Ако мене гонише и вас ће гонити. (Јн. 15, 18-20), тјеши нас Господ наш Исус Христос. А ми се тјешимо и снажимо страдањима Христовим. И клањајући се крсту Његовом, ми појемо и славимо Васкрсење Његово. Ако нам се и чини да предуго траје наш Велики Петак, знамо да за њим Васкрсење долази.

Господа су нашег вријеђали, пљували и били, и на крст, међу злочинце, разапели. И кад се могло помислити да су мрачне силе зла надвладале Незлобивога Христа, гле, Васкрсе Господ, смрћу смрт разори и живот нам вјечни дарова.

И наш је народ толико пута кроз своју страдалну историју био понижаван, пљуван,

**EASTER EPISTLE OF HIS GRACE
GEORGIJE BISHOP OF CANADA**

CHRIST IS RISEN!

Dear Children of the Serbian Church, now, more than ever two things are necessary for us - will and hope that the Resurrected Lord will not abandon His people to the will of evildoers, and hope that the Sun of Righteousness will shine forth for the suffering Serbian people and that better times will come to us. For, dear brothers and sisters, when we suffer, we know that we are on the path of Christ, and He says: “For I consider that the sufferings of this present time are not worthy *to be compared* with the glory which shall be revealed in us (Romans 8:18). Thus, even now signs of light and mercy upon the Christ-bearing Serbian Nation are being discerned. We suffer and sympathize with our brethren in Kosovo and Metohija, but we believe that God will illuminate us with the light of His Resurrection, that the Sun of Righteousness will begin to shine.

Even if we are sinful, we are God’s people. We are suffering because of our sins, maybe even because of the transgressions of our fathers, and because of this we have chosen Christ, despite all the evil of this world. Our Lord Jesus Christ comforts us saying, “If the world hates you, you know that it hated Me before *it hated* you. If they persecuted Me, they will also persecute you” (John 5: 18-20). And we comfort and strengthen ourselves through the sufferings of Christ. And bowing down before His Cross we hymn and glorify His Resurrection. Even if it seems to us that our Great Friday is lasting too long, we know that the Resurrection will follow.

They insulted the Lord, they spat upon Him, they beat Him and they crucified Him on a cross between two criminals. And when it seemed that the evil powers of darkness overcame the Kind-hearted Christ, behold, the Lord arose destroying death by death and granting us eternal life. Likewise, so many times our people, throughout their suffering history were humiliated, spat upon and crucified, but each time, through God’s mercy, they picked themselves up and resurrected. And now, slandered and

разапињан, али је сваки пут, милошћу Божијом дизао се и васкрсавао. И сада, клеветан и понижен, на смрт осуђен, диже се духом, вјером и снагом праједовском све снажнији и јачи. Тегобом и муком каљен, враћа се вјери Васкрслог Господа у нади у своју будућност. И биће нам добро ако смо уз Бога, а никако ако смо само уз људе, па макар колико моћни изгледали. Мудри псалмопјевац нам је поручио: „Не уздајте се у кнезове, у сина човјечијега, у којег нема помоћи,, (Пс. 146, 3). Уздајмо се у свете наше, који нам животом својим вјеру потврдише и нама у аманет оставише да је „земаљско за малена царство,, а онима који нам отимају КОСОВО-Јерусалим српски- поручите: „Зло радећи, добра вам донијети неће,,.

А ми, овдје, са најудаљеније гране тог разгранатог стабла српског, саучествујући у страдањима рода свога и помажући му у границама својих моћи, Христовим Васкрсењем охрабрени, чекамо зору српског васкрсења. Сами се спремамо за тај час и за наше ведрије сутра, темељећи наше постојање на оним духовним вриједностима које су нас кроз вијекове држале. Улажемо велике напоре да својим потомцима, дјеци својој, усадимо у срца аманете свете, да никада не заборавимо Косово, да се вазда окупљамо у светињама српским, да се окупљамо под сводовима црквеним, манастирским, и тиме, дубоке корјене духовне свједочимо. Тако су радили наши преци и оставили нама светиње-тапије неизбрисиве, ширум српства и свугдје гдје су живјели и битисали Срби. Такви и ми будимо да би Бог са нама био!

Нека би нам овај Васкрс донио и нове васкршње радости, јер Христос својом смрћу „смрт уништи, а онима у гробовима живот дарова,,. Амин!

Ваш молитвеник пред страдалним за нас
Господом

Епископ Канадски
Георгије

humiliated, and condemned to death, they rise even more powerful and stronger through the spirit, faith and strength of their forefathers. Hardened by hardships and suffering they are returning to the faith of the Resurrected Christ and to the hope of their future. It will be good for us if we are with God, and no way only with men, regardless how mighty they might seem. The wise psalmist advises us: “Do not put your trust in princes, *Nor* in a son of man, in whom *there is* no help” (Psalm 146:3). Let us place our hope in our saints, who by their lives have confirmed the faith and left us the legacy that “an earthly kingdom is a small kingdom” and let us send a message to those who are seizing KOSOVO – the Serbian Jerusalem from us that “Doing evil will not bring you good”.

Also, we here, from the most distant branch of that branchy Serbian tree trunk, co-participants in the suffering of our people helping them within our ability and power, encouraged by Christ’s Resurrection, await the dawn the Serbian resurrection. We ourselves are preparing for that hour and for our cheerful tomorrow, basing our existence on those spiritual values that have supported us throughout the centuries. Let us invest great effort to plant the legacies of the saints in our descendants, our children, that we never forget Kosovo, that we will always gather in Serbian holy places, that we gather under the arches of our churches and monasteries, thus bearing witness to our deep spiritual roots. This is what our ancestors did and they left us holy places – title deeds that cannot be erased, throughout Serbian lands and everywhere where Serbs have lived and existed. Let us be like this, so that God would be with us!

May this Feast of the Resurrection bring us new paschal joy, for Christ, has by His death “destroyed death and upon those in the tombs bestowing life”.

Your intercessor before the Lord Who suffered for
us.
Bishop of Canada
Georgije

СРБИЈА ОД 1804. ДО 1812. г.Г.

Током вековног ропства под турцима никада није престајала борба Срба за ослобођење и обнову своје државе.

Кулминација отпора десила се је на Сретење 1804. г.Г. када је у знак отпора против дахија донешена одлука да се отпочне буна. Како то народни песник каже „*Земан допо ваља војевати, за крст часни крвицу прољевати, сваки своје да покаје старе,*„. Овоме је предходила сеча кнезова у којој су дахије побиле 70 виђених Срба надајући се да ће тако уплашити народ и одвратити га од буне. За вођу устанка изабран је Ђорђе Петровић у народу познат као Карађорђе. Устанак се раширио Србијом нечуvenом брзином. Дахије: Аганлија, Кучук Алија, Мехмед Фочић и Мула Јусуф су похватани и погубљени а за два и по месеца устаници су ослободили десет нахија.

Иако је буна отпочела као одговор зулumu дахија убрзо то постаје отворени рат против турског царства. Године Господње 1805. на састанку Народне скупштине донешена је одлука да се крене у отворени рат са турцима. Историјска победа, у којој су се устаници по први пут сусрели са редовном турском војском, десила се исте године код Иванковца. После те победе било је јасно да се буна заиста претворила у рат. Победе на Мишару и Делиграду, над надмоћном турском војском, подстакле су устанике да крену на Београд и освоје га крајем 1806. г.Г.

Након ових успеха турска страна понудила је мир који би дао Србији аутономију у извесном смислу, а врховна власт би остала турска. Ова понуда је одбијена и рат је настављен. Борбе су настављене ка истоку и ослобођени су Кључ и Крајина. У овим борбама се посебно истакао хајдук Вељко. Помоћ коју је Србија од почетка рата тражила од Русије пристигла је у виду одреда генерала Исаијева који је помогао у освајању источних делова Србије. На руку српским интересима ишао је и рат Русије и Турске који је отпочео 1807. г.Г. Затишје у борбама са турцима које је трајало две наредне

THE HISTORY OF THE SERBS

The slavery under the Ottoman Empire lasted for centuries, and the Serbs never stopped fighting for the freedom and renewal of their country.

The culmination of the resistance happened on the Presentation of the Lord 1804, when the decision was made to start with the organized war against the Ottoman Empire officials. As a popular poet said “It was the time to start an organized defence and spill our blood for Christianity, and for the forgiveness of our predecessors”.

This culmination was initiated by a tragic event when the Ottoman Empire officials killed 70 well known Serbs hoping that the ordinary people would get scared and give up on organized defence. Djordje Petrovic, known as Karadjordje was chosen to lead the organized defence. The civil outbreak was spread with unheard speed everywhere in Serbia. Officials Aganlija, Kucuk Alija, Mehmed Focic, Mula Jusuf were captured and killed. In two and half months, the rebels liberated ten territories that were previously occupied by different Turkish officials.

Even though the civil outbreak started as a reaction to the abuse from the Turkish officials, very soon this grew into an open war against Ottoman Empire. At a meeting of the national parliament in 1805, a decision was made to go to war against the Ottoman Empire. The historic victory happened the same year near Ivankovci, where the rebels were faced against an organized Turkish army for the first time. After that victory, it was clear that the civil outbreak was transformed into an open war. The victories on Misar and Deligrad, against the much stronger Turkish army, stimulated the rebels to go to Belgrade and liberate it by the end of 1806.

After these victories, the Turkish administration offered a peace agreement and a certain type of autonomy to Serbia. However the authority would remain in the hands of Turkish administration. This offer was rejected by the Serbs and the war resumed. The battles continued towards East and the territory of Kljuc and Krajina was liberated from Turkish occupation. Hajduk

године у Србији је довело до реформе власти, успостављања Правитељствујућег совјета и издавања устава. Ово је и период у ком је дошло до извесног неслагања појединих војсковођа са Карађорђем, које је свакако допринело губитку на пољу јединства и полета устаничког.

Наставак рата Русије са Турском 1809. г.Г. донео је и нове борбе у Србији. Српска војска освојила је Сјеницу и зауставила се код Новог Пазара. Међутим после пораза на Нишском фронту и херојске погибије војводе Синђелића привремено престаје напредовање Српске војске и почиње рад на учвршћивању граница. Наредне 1810. г.Г. устаници освајају Кладово и Црну Реку на истоку и Лозницу на западу.

Ђорђе Петровић-Карађорђе

Нада за потпуним ослобођењем Србије почиње да пропада нападом Наполеона на Русију. Русија је због тога била приморана да потпише мир са Турском 1812. г.Г. Србија је у великој мери остављена, по ко зна који пут, сама себи. Турска одмазда била је зверска, поново су почели масакри и одвођење у ропства. Оно што је Србија добила миром Русије и Турске била је Руска гаранција слабе аутономије на којој је Милош Обреновић касније заснивао своје дипломатске напоре да обезбеди широку аутономију Србији. Осим тога народ је после пет векова осетио укус слободе и било је јасно да борба више неће престати, у овом или оном облику, до коначног ослобођења.

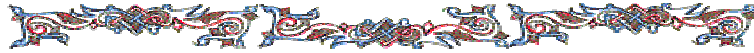
Veljko played a very important roll in these battles.

Serbia asked for assistance from Russia. That assistance came in the form of troops lead by general Isaijev, the man who helped in the liberation of the Eastern part of Serbia. It was advantageous for Serbia that Russia started its war against Turkey in 1807. The cessation of arms lasted for two years and during this time the administration of Serbia was reformed, the Legislative Soviet was constituted and By-laws were created.

This was the period when a few generals did not agree with Karadjordje. This contributed to the weakening of the unity and inspiration of the Serbian rebels. The continuation of the war between Russia and Turkey in 1809 has initiated new battles in Serbia. The Serbian army has freed Sjenica and stopped advancing near Novi Pazar. However, after the defeat on the front near Nis and the heroic death of Duke Sindjelic, the advancement of Serbian army temporarily stopped. This initiated work on establishing the borders. In 1810, the rebels liberated Kladovo and Crna Reka on the east and Loznica towards the west.

The hope for complete freedom of Serbia started to diminish when Napoleon attacked Russia. Because of that, Russia was forced to sign a peace agreement with Turkey in 1812. Serbia was left on its own to deal with Turkey. The Turkish revenge was brutal. The massacres and organized slavery started again. In the scope of the peace agreement, between Russia and Turkey, Serbia received a minimal autonomy guarantied by Russia. This was used as a base for Milos Obrenovic to start on his diplomatic effort to increase Serbia's autonomy. As the people started feeling more freedom, after five centuries, it was obvious that the battles would not stop until the complete liberation was reached.

**Ако желите да уживате у звуцима
„домаће,, музике или да чујете шта је то
ново у српској заједници у Калгарију
СРПСКИ РАДИО КАЛГАРИ
је ту да вас забави и информише!
Слушајте нас сваке недеље навече:
од 7 до 8 часова на 94.7 ФМ
ХРИСТОС ВАСКРСЕ!!!**

ТРЕЋА ИЗЛОЖБА ЛОКАЛНИХ УМЕТНИКА

У суботу 20. априла отворена је у црквеном дому трећа по реду васкршња продајна изложба слика. На изложби су са радовима учествовале: Саша Борић, Вера Фуштић, *Beatrice Lefevre*, Анђела Петровић, Милка Суботић, Гордана Станић и Мирјана Фуштић.

Саша Борић је изложила слике, иконе и ручно сликано стакло. Сlike са мотивима манастира и тврђава су рађене у комбинованој техници (акварел, туш и перо, колаж, позлата); портрети су рађени у пастелу, а иконе у традиционалној техници темпере на дрвету, са позлатом. Сашини радови су инспирисани византијском уметношћу, како тематски тако и у технолошком приступу и употреби традиционалних материјала.

Вера Фуштић, уметница из *Fort McMurrey*-а, је изложила своје слике рађене на платну (акрилом) и на папиру у комбинованој техници (акварел и колаж). Верини радови одишу емотивним набојем и спиритуалношћу.

Анђела Петровић изложила је радове рађене у акрилу и тушем а који обухватају пејзаже, мртву природу, иконе и црквену архитектуру.

Гордана Станић изложила је радове сликане на уљу инспирисане традиционалном архитектуром Балкана и Горданиним родним крајем.

Милка Суботић је изложила радове рађене у акварелу-пејзаже и радове инспирисане насељима са наших подручја.

Beatrice Lefevre је учествовала са рељефним иконама и другим сакралним призорима рађеним у глини, која је после моделовања печена, а затим бојена и лакирана.

Мирјана Фуштић, уметница из Београда, учествовала је са једним радом - мртвом природом рађеном у акрилу. Отварање изложбе је било веома добро посећено, а посетиоци су били послужени освежењем које су за ову прилику припремиле саме уметнице.

Присутнима се обратио отац Обрад Филиповић који је представио уметнице и званично отворио изложбу. Уметнице су у наставку одговарале на питања посетилаца у вези својих радова. Изложба ће бити отворена наредне две недеље.

Едит Петровић
Калгари

Са отварања изложбе

МОНАСТИР ГРАЧАНИЦА

Манастир Грачаницу је саградио Св. Краљ Милутин 1310. године и посветио је Успењу Пресвете Богородице. Манастир се налази у селу Грачаница, 5 км. удаљен од Приштине, административног центра Косова и Метохије. Време 14. и 15. века био је период велике духовне славе манастира. У Грачаници је живело стотине монаха који су били развили веома интензивну духовну и уметничку делатност. У другој четвртини 16. века ту је било и средиште новобрдског митрополита који је у манастир донео и прву штампарију. Касније, услед великих турских зулума, манастир је напуштен и црква је служила за парохијске потребе. После Другог светског рата, манастир су обновили монахиње и од тада он служи као женски манастир. Данас у њему живи 20 так сестара које се баве иконописањем, везом, пољопривредом и другим монашким послушањима.

Манастир Грачаница

Након рата на Косову и Метохији 1999. године у манастир Грачаницу је пренето седиште епископа рашко-призренског који је морао да напусти Призрен. Манастир је постао не само

GRACANICA MONASTERY

The monastery Gracanica was built by the king Milutin in 1310 and was dedicated to the Dormition of the Most Holy Mother of God. The monastery is located in the village of Gracanica just 5km from Pristina, the administrative center of Kosovo and Metohija. The 14th and 15th centuries were a period of spiritual glory for the monastery. Gracanica housed one hundred monks who intensively did spiritual and artistic work. In the last quarter of the 16th century this was the center for the regional metropolitan where he introduced the first printing press. Later, due to Turkish tyranny, the monastery was abandoned but the church continued to serve the parish. After the second world war, the monastery was renovated by the nuns and now it serves as a female monastery. Today there live approximately 20 sisters who work on icons, embroidery, agriculture and other monastery duties. During the 1999 war in Kosovo and Metohija Gracanica became the central headquarters for the Bishop of Rasko-Prizren because he was forced to leave Prizren. The monastery was not only the spiritual but also the nationalistic and political center for the Serbian people of the region. It is also the place where the local leaders organize large gatherings and meetings with the intention of preserving life for the Serbian people in Kosovo and Metohija.

The church monastery Gracanica was built with five columns and a engraved cross, making it one of the most original architectural accomplishments of its time. The exterior vestibule was completed at the end of the 14th century during the reign of the now Saint Prince Lazar. In the 16th century the vestibule was illustrated with frescoes. Mihajlo and Evtihije, famous artists from Thessaloniki, completed the frescoes in the main church in 1321. The heavenly liturgy, the prophets and evangelists were painted on the main pinnacle under the fresco of Christ the all-powerful. While the walls are decorated with the cycles of the various religious holidays such as Christ's crucifixion, the miracles, bible stories, Christ's birth and resurrection, spectacles from the life of the Mother of God, Saint Nicholas and the holy calendar.

духовно већ и национално и политичко средиште српског народа овог краја. У њему се свакодневно организују бројни скупови и састанци са међународним представницима са циљем да се обезбеди опстанак и живот српског народа на Косову и Метохији.

Црква манастира Грачаница је грађевина са пет кубета са основом уписаног крста, те као таква припада групи првокласних архитектонских остварења свога времена. Спољна припрата је саграђена крајем 14. века у време Св. Кнеза Лазара. У 16. веку припрата је осликана фрескама. Михајло и Евтихије, познати сликари из Солуна завршили су фреске у главној цркви до 1321. Небеска литургија, пророци и еванђелисти су насликани на главној куполи испод фреске Христа Пантократора док се на зидовима наоса могу видети циклуси Великих Празника, Христовог страдања, чуда, прича, Христовог Рождества и Васкрсења, призори из живота Богородице, Св. Николе и Календар светих. Призори који приказују Евхаристију као и старозаветни мотиви налазе се у олтару. Св. Краљ Милутин и његова супруга краљица Симонида, византијска принцеза, приказани су у централном луку као владари којима сам Господ даје власт преко анђела који на њихове главе спуштају круне. Немањићко стабло порекла и Страшни суд су насликани у предњем делу наоса док су и ван припрате сачувани фрагменти фресака из 14. века. Поред осталих фресака значајни су циклуси Васељенских сабора, Акатиста Пресвете Богородице и Рођења Господњег. На зидовима ове цркве такође се могу наћи и портрети српских архиепископа и патријараха као и погребна сцена грачаничког митрополита Дионисија. Грачаничка ризница је уништена у пожарима 1379. и 1383. У манастиру се и данас чува збирка старих икона, међу којима је значајна икона Христа Милостивог из 14. века која је јединствена по својим димензијама (269 цм- 139 цм). На манастиру је до сада урађено више градитељских и сликарских конзерваторских радова. Од осталог грачаничког блага сачувано је једно јеванђеље из 15. века.

Spectacles which show the ancient biblical themes are found on the altar. King Milutin and his wife Queen Simonida, the Byzantine princess, are illustrated on the central arc as the leaders who the Lord himself has granted reign over the angels who are lowering the crowns unto their heads. The Nemanjic family tree and Strasni Sud are painted in the front part of the parvis, while on the outside of the vestibule are the preserved fragments of the frescos from the 14th century. Among all the frescos the most important are the series of the Vaseljenski meetings, Akatista of the Holy Mother of God and the birth of Christ. On the walls of this church you can also find the portraits of the Serbian Archbishops and Patriarch as well as the burial scene of the Gracanica Metropolitan Dionysus. The Gracanica treasures were destroyed in the fire of 1379 and 1383. Today in the monastery there still remains the collection of the old icons of which the most important is the icon of Christ our Saviour. The icon is from the 14th century and has unique dimensions (269 cm-139 cm). To this day, the monastery has undergone both structural and artistic preservation. Among the Gracanica treasures, there still remains one gospel from the 15th century.

Gracanica Monastery

Идентитет и учење страних језика

Оригинални идентитет - Борити се за његово очување или одустати?

Моћ идентитета је био, јесте и остаће једна од занимљивијих тема многобројних психолошких, социолошких, културолошких и језичких истраживања. Тачно значење речи идентитет према Meriam Webster речник-у јесте „различитост особина појединца у односу на друге.„ етимолошко значење речи је из средњег француског језика – *identite*, из каснијег латинског језика – *identitat, identitas*, вероватно преузетог из ранијег латинског - *идентитад*, а што је настало из израза - *idem et idem*, који заправо у књижевном језику значи „*исти и исти*„.

Сложена веза између очувања оригиналног идентитета појединца и учења другог страног језика постаје нарочито популарна са новијим социо-лингвистичким и социо-културолошким теоријама у учењу другог страног језика. Неке од њих ће бити поменуте нешто касније. Првенствено ми је, као родитељу двоје деце дневно изложеним учењу и коришћењу три различита језика – енглеском, француском и српском, било веома интересантно да проучавам ову везу. С друге стране чинило ми се занимљивим, као професору француског језика, са радним искуствима из обе средине - претходне Европске и садашње Северно Америчке, да научим нешто више о овој појави. Стога ће овај чланак бити усредсређен на феномен промене идентитета појединца са његовим паралелним учењем страних језика. Мој циљ је да одговорим на три постављена питања, или боље речено да бар покушам да нађем одговоре на њих. То су :

Колико је реална родитељска нада да ће оригинални идентитет наше деце остати непромењен или што мање промењен са учењем страних језика?

Како да очувамо постојаност нашег матерњег језика, а да притом деца стекну

одлична знања учећи нове стране језике?

На крају, зашто уопште очувати наш језик, који јесте језик мањине, трудећи се да нам деца буду подједнако успешна у знању многих других овде званичних језика?

По читању инспиративне књиге „Идентитет и учење језика- Род, порекло и промене у образовању„ схватила сам да је идентитет и његова моћ утицаја на процес учења додатних језика веома сложена појава. Ауторка Norton (2000) дефинише, идентитет много динамичније, самим тим и другачије него што је то било све до тада. За њу идентитет представља и начин схватања наших личних односа у средини у којој смо, у времену и простору, а такође и начин схватања наших личних способности за будућност. Штавише претходно поменута веза између језика и идентитета је одређена кроз узајамни однос, у којем је језик оруђе за разумевање нас самих. Наиме према аутору, *једино путем језика особа или стиче могућност социјализације с другима - или јој је та могућност говорења, а самим тим и даљег усавршавања дотичног језика-потпуно ускраћена!* (Norton, 2000, стр.5) Додатно, описујући однос између изградње идентитета и језичког развоја појединца, један други аутор, Cazden (1993) истиче да „учествовање у комуникацији није нимало процес без конфликта, баш зато што подразумева сукоб интереса и различитих мишљења„ цитирано у Toheey (2000,стр.94). И следећи пасус говори слично у прилог томе. „*За Американце, Енглезе и још понеке, енглески језик је- наравно- језик идентитета. Али за остатак света који је успут буди речено, девет десетина становништва на Планети, овај језик не може да одигра исту улогу. Било би јако опасно и покушати учинити то, осим уколико не желимо да створимо хорде изгубљених и збуњених људи, који су, једном речју, неуравнотежене личности. Нико не би смео бити натеран да постане ментални експатриота кадгод отвори књигу, седне за компјутер, започне неку расправу или само размишља...Људи морају бити способни да створе њихову личну стварност уместо да се*

увек осећају као да је позајмљују од дугих,, (стр.3, Maalouf, A. - О Идентитету).

Лично сматрам ове речи веома инспиративним, а такође и истинитим у ситуацији у којој се налазе деца имиграната када користе њихов језик. Очигледно је да је употреба одређеног језика свестан избор појединца, и не представља неопходно статус говорника. Радије, то показује **привремену припадност појединца различитим групама у такозваним мешаним заједницама** (House 2002, Hullen 1982 и Meierkord 2002, цитирано у Polzl, 2003). У случају деце имиграната ове мешане заједнице могу бити школе, ван школске активности као и сва друга дружења у којима они бирају да користе енглески језик.

Из личног искуства могу рећи да често чујем своју децу како кажу поносито -Ја говорим три језика - српски, француски и енглески. Колико језика ти знаш? (Лични разговор, 2007). На основу тога мислим да они сматрају сва три језика подједнако важним, не истичући посебно њихов оригинални идентитет. Међутим, рекавши прво „Serbian,, може се разумети и на следећи начин; наиме деца су свесна важности матерњег језика као и сопствених осећања припадности српском идентитету. Самим тим моја родитељска нада да би њихов оригинални идентитет могао углавном да буде спасен је и реалистичнија. То је нарочито могуће уколико деца дистанцирају себе од потпуне културне асимилације и користе новонаучени језик у свакодневном животу као потпуно свестан избор. Сходно томе, мислим да је могуће избећи потпуно губљење матерњег језика, упркос чињеници да су паралелно изложени учењу додатних језика.

Време и дужина свакодневне употребе матерњег језика су такође веома важни у очувању оригиналног културолошког идентитета. Ово мишљење поткрепљују и многобројне теорије у лингвистичкој литератури. По мишљењу Rodriguez-a (1982), процес промене нечијег културолошког идентитета иде у два правца. *Пре свега, обогаћивање нечијег идентитета базира се на*

*редовној употреби новонаученог језика, и паралелно губљењем дотичног идентитета, базирано на све мањој употреби матерњег језика (Rodriguez, 1982). Усредсређујући се на процес прилагођавања имиграната и на промене њиховог идентитета приликом учења новог језика, Rodriguez каже у својој аутобиографској исповести: „Мој идентитет Американца је било могуће постићи **искључиво** пошто сам се веома болно морао растати од моје прошлости, моје породице и моје културе,, (Rodriguez, 1982, стр. 12). Дуго се расправљало да је немогуће контролисати ове процесе, и то нарочито у ситуацијама прилагођавања нових имиграната средини која је културолошки потпуно различита од оне из које су дошли. Међутим моје мишљење се унеколико разликује од тога. Прво, појава позната под именом „прилагођавање,, уместо „изолованости,, која се нарочито користи у програмима учења страних језика, а говори у прилог њиховог позитивног утицаја на друштвени живот новопридошлог појединца (цитирано у званичном документу Националног Истраживачког Центра о Културолошким Разликама и Учењу Страних Језика, 1994), може се, уверена сам, користити и у *vice-versa* ситуацији. С обзиром да метода учења језика где појединац користи искључиво ново научени језик за свеукупну комуникацију, представља много „конкретније учење зато што обезбеђује смисао и основу за разумевање, учење и свеукупну мотивацију ученика,, (цитирано у горе поменутом документу), природно је закључити да наш матерњи-наслеђени језик и наша култура могу бити спасени од потпуног губљења на потпуно исти начин. Другим речима, што више деца користе њихов матерњи језик, више осећају да припадају култури из које потичу. Уверена сам да стварање постојане основе матерњег језика не захтева много времена: много важније јесте учесталост и регуларност његове употребе. Стога, поред тога што користимо језик код куће, други начини као нпр. похађање школе матерњег језика поред регуларне школе, лета проведена са широм фамилијом у земљи*

порекала, дружење са дејом из исте културне заједнице и сл., представљају бољу основу за очување оригиналног идентитета.

У име очувања матерњег језика треба споменути и следеће. На основу многобројних теорија у психологији познато је да позитивни односи развијени у примарној породици у детињству, резултирају даљим јаким и смисаоним односима у животу једног одраслог човека. Пошто бисмо ми као родитељи желели да имамо социјално и емотивно уравнотежену децу, свакако бисмо морали подржати употребу нашег матерњег језика у свакодневном комуницирању. Резултат тога је потпуно позитивно развијена одговорна и осећајна особа. Штавише, познато је да употреба језика представља и посебно *емоционално искуство* (цитирано у разговору са Асист. Проф. Ненадом Вановићем, 2007; Polzl, 2003.), због чега би требало мислити на многобројне емоционалне ситуације које прате нашу децу у детињству, а у којима ми родитељи треба да врло активно учествујемо. Дакле, уколико процес одгајања емотивно и интелектуално здраве особе подразумева комуникацију на матерњем језику, ја дефинитивно јесам за његово потпуно очување.

Најзад желим да споменем и нешто шири контекст важности знања многобројних језика. Медијаторска или посредничка улога полиглота- вишејезичних људи постоје круцијална у нашем друштву. Они уистину могу да премосте многе јазове и разреше проблеме баш зато што одлично разумеју свој језик, као и своје порекло, а потом могу даље и боље разумети разлике међу другим људима. Исто тако, чињеница да је много већи број „вишејезичних мозгова,“ који живе на нашој Планети него једнојезичних (De Bot&Kroll,2002), подржава нашу родитељску одлуку да очувамо оригинални идентитет деце, док их истовремено одгајамо са идејом да постану вишејезични.

Пишући овај чланак схватила сам да моја нада о очувању постојаног матерњег језика није узалудна. Штавише нека нова питања за мој

додатни рад су се поставила у међувремену. Једно од њих је како побољшати и повећати приступ деце изворима нашег матерњег језика, и како мотивисати децу да наставе са даљим учењем матерњег језика. Осим тога ова сазнања су отворила нове перспективе за мој будући рад у предавачком домену, тиме што више вреднујем отвореност према другим културама и поштовње према веома шароликој студентској популацији у Канади. Позитивно виђење ових социјалних тензија у образовању, а и у ширем друштву постје све неопходније у нашој свакодневици.

Аутор: Гордана Тунић
(Адаптирана верзија Завршног Испита на GDER, Универзитета у Калгарију, јун 22, 2007.)

Оглас за учитеља фолклора.

Новоосновано Српско Културно Уметничко Друштво „Фрула,“ из Калгарија, АБ, Канада, тражи особу која би учила и водила фолклор.

Услови за ову позицију су следећи:

Радно искуство у вођењу фолклорне групе различитих узраста
Знање енглеског језика је пожељно
Познавање српске традиције и културе
Најмање три препоруке које нису фамилија

Уколико сте заинтересовани јавите се Весни Ивковић на телефон (403) 255-2819 или на е-пошту ivkovic@shaw.ca

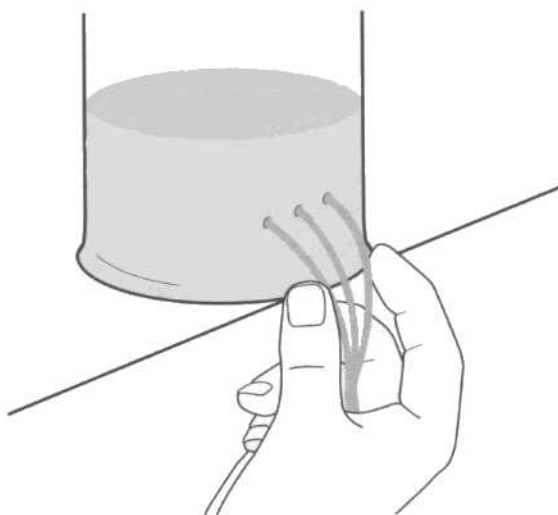
ДЕЧИЈЕ КУТАК ЗА МЛАДЕ ПРИРОДЊАКЕ

Уређује: Др. Мајда Ђорђевић
Ликовни прилог: Shane Abramson

Драги млади природњаци, већ раније смо говорили о томе да се најситније честице воде, молекули, "држе" заједно. Међутим нисмо ту појаву детаљно објаснили. Молекул воде се састоји од једног атома кисеоника (хемијски симбол **O**) и два атома водоника (хемијски симбол **H**) тако да је хемијска формула воде је **H₂O**. Сваки атом водоника је везан са атом кисеоника хемијском везом, која личи на гумени штапић. То значи да се хемијска веза може до извесне мере савијати и истезати, т.ј. атоми стално трепере (осцилују, вибрирају) око својих равнотежних положаја. Облик молекула воде је као метална палица, мало савијен на средини т.ј. у облику слова **V**. На врховима су атоми водоника и тај део молекула је наелектрисан позитивно. Атом кисеоника се налази на доњем делу (савијутку) и тај део молекула је наелектрисан негативно. Позитивно и негативно наелектрисање се привлачи, тако да позитиван део једног молекула привлачи негативни део другог и то се тако простире кроз целу запремину воде. Ради тога се молекули воде не раздвајају лако.

Експеримент

Потребан материјал:
дебља игла за шивење
вода
пластична боца од 2
литре
(на пример од Кока-
Коле)

Поступак:

Замоли некога од старијих у кући да загрејаном иглом пробуши три мала отвора при дну боце, паралелно са дном, а на међусобном растојању од око 6 милиметара. Боцу постави на ивицу судопере тако да су отвори према судопери и сипај воду у њу. Кроз отворе ће потећи три паралелна млаза воде. Палцем и кажипрстом приближи млазеве (као на горњој слици) и они ће се спојити у један млаз. Кад прстом превучеш преко отвора на боци, млазеви ће се опет раздвојити.

Објашњење:

Када прстима приближиш млазеве, молекули из различитих млазева се привлаче и млазеви се споје у један млаз, као да су намагнетисани. Када прстом превучеш преко отвора, млазеви ће бити прекинути за тренутак тако да када нови потеку, молекули ће у појединим млазевима бити сувише удаљени да би могли да се привуку.

Литература:

Martin Gardner: Smart Science Tricks, Sterling Publishing Co., Inc., New York, USA, 2004.

СТРАНЕ

Пети Васкршњи Концерт деце и омладине српске заједнице у Калгарију, одржаће се дана 3. маја 2008. г. Г. са почетком у 16:00 часова у концертној сали

Irene Besse Keyboards Ltd- 152, 6999 - 11th Street SE

После концерта родитељи чија деца похађају Црквену Школу организују забаву у сали наше Цркве са почетком у 20 часова. Улазнице за забаву по цени од \$20 можете резервисати на телефон 244-3586.

С обзиром да је број улазница веома мали молимо вас да резервације направите на време. У цену је укључена вечера.

ОБАВЕШТЕЊЕ!

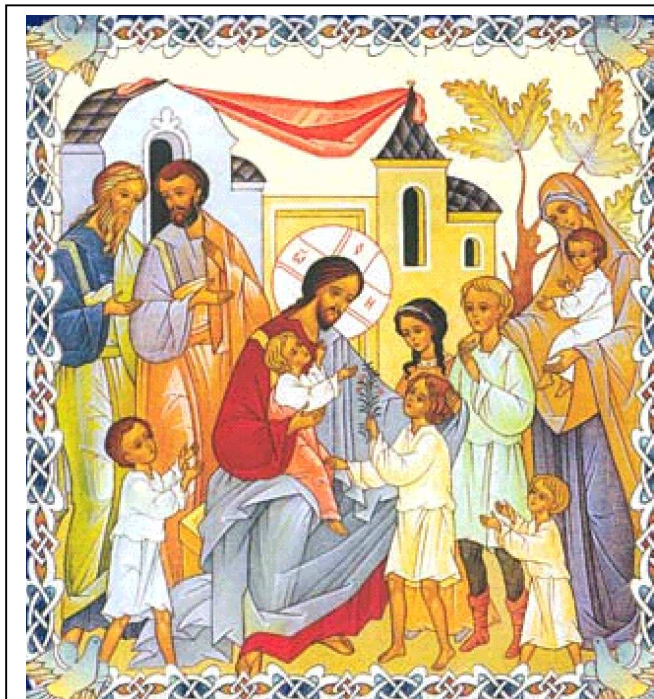
Наша Црквена Школа наставила је са радом у својој осмој години постојања.

Ове године наставу похађа преко тридесет ђака.

Позивамо све родитеље да своју децу доведу у црквену школу где, поред српског језика, могу научити пуно тога о својој вери, култури, историји...

Школа се одржава свакога петка од 7 до 8:30 часова навече.

**УЧЕНИЦИ ЦРКВЕНЕ ШКОЛЕ
„ СВЕТИ САВА, „
СА СВОЈИМ ВЕРОУЧИТЕЉЕМ,
УЧИТЕЉИЦАМА И
РОДИТЕЉИМА,
СВИМ СРБИМА И
СРПКИЊАМА У КАЛГАРИЈУ
ЧЕСТИТАЈУ НАЈРАДОСНИЈИ
ХРИШЋАНСКИ ПРАЗНИК -
ВАСКРС ПОЗДРАВЉАЈУЋИ
ВАС РЕЧИМА
ХРИСТОС ВАСКРСЕ!**

КАКО ДОБИТИ РАДНУ ДОЗВОЛУ У АЛБЕРТИ

Особе које желе да привремено раде у Канади прије доласка и почетка рада морају да обезбједе радну дозволу.

ПОСТУПАК

С обзиром да је канадска привреда врло динамична, потребе за радном снагом се стално повећавају. Код појединих занимања постоји стални дефицит радне снаге. Због тога је држава кроз своје прописе максимално поједноставила процедуру добијања радне дозволе. Међутим, то не значи да се радна виза може лако добити.

Поступак за добијање радне дозволе почиње иницијативом послодавца из Канаде који обезбјеђује формалну понуду за посао, овјерену од стране канадског Бироа рада. Та провјера, односно истраживање тржишта радне снаге у Канади, траје неколико мјесеци. У случају, да послодавац испуњава услове за запошљавање страног радника, добиће потврду/*confirmation*/ од Бироа рада у Канади.

Када се заврши дио поступка у Канади, и када се одобри понуда за посао страном раднику, поступак се наставља ван Канаде, пред канадском амбасадом (имиграционим одељењем), гдје страни радник подноси пријаву за радну дозволу са пратећом документацијом.

КАТЕГОРИЈА РАДНИХ ДОЗВОЛА

Стручни радници (Skilled Workers) – категорија 0, А, Б– имају право да поднесу захтјев за стални боравак у Канади, ако подмире одређене услове у складу са законом. Врло је важно да супруг/а или дјеца радника који посједује овакву визу имају право да дођу у Канаду.

Радници са нижом стручном спремом (Low-Skill Workers) – категорија Ц или Д – углавном добијају визу на 24 мјесеца, након чега се морају вратити у своју земљу на 4 мјесеца да би могли опет поднијети захтјев за нову радну дозволу.

За више информација посјетите интернет странице: CIC Working Temporarily in Canada www.cic.gc.ca или Alberta's Provincial Nominee Program www.alberta-canada.com/pnp или HRSDC/Service Canada www.hrsdc.gc.ca

Милица Опачић

HOW TO OBTAIN WORK PERMIT IN ALBERTA

Individuals, who wish to work temporarily in Canada, must have a work permit before their arrival.

PROCEDURE

As Canadian economy is very dynamic, the need for foreign workers is constantly increasing. Some occupations experienced frequent labour shortage. Therefore, the government greatly simplified its procedure for obtaining work permits through its regulations. However, this doesn't mean that work permit is easy to get.

The procedure for getting work permit starts with employer's initiative from Canada, who applies for formal labour market opinion, approved by Human Resources and Service Canada. That procedure, i.e. assessment of need for hiring foreign workers in Canada, lasts for couple of months. In case that employer fullfills all conditions for hiring foreign worker, he will receive a positive labour market opinion from Service Canada – Foreign Worker Unit.

When the procedure in Canada is finished and upon received approval for foreign worker, the procedure will be continued outside of Canada in Canadian Embassy (immigration department), where foreign worker submits his/her application for work permit along with other documentation.

CATEGORIES OF WORK PERMITS

Skilled Workers – category 0, A, B– are entitled to submit application for permanent status in Canada, if they meet certain legal requirements. It is very important that spouse and children of the foreign worker, who holds this visa, are permitted to come to Canada.

Low-Skill Workers – category C or D – are mostly getting visa up to 24 months. After that period, they must return to their country of origin and are entitled to apply for new work permit after 4 months.

For more detailed information, please visit the following websites: CIC Working Temporarily in Canada www.cic.gc.ca or Alberta's Provincial Nominee Program www.alberta-canada.com/pnp or HRSDC/Service Canada www.hrsdc.gc.ca

Milica Opacic

**ЖЕЛИТЕ ДА ДОБРОВОЉНИМ РАДОМ
ПОМОГНЕТЕ СВОЈУ ЦРКВУ???**

Наша Црквеношколска Општина овде у Калгарију постаје у последњих 10-ак година све већа и већа, а самим тим и обавезе свештеника и управника теже и захтевније. Из овог разлога одлучили смо да направимо листу добровољних радника-волонтера који би у одређеним моментима могли да у оквиру своје струке и својих могућности помогну. У колико желите да се и ваше име нађе на тој листи јавите се оцу Обраду на 244-3586, пишите на

obradf@yahoo.ca или се једноставно јавите неком из управе или свештенику у Цркви.

Сваки па и најмањи допринос успеху ваше Цркве је огроман пред Господом и ваша Црква вам је на томе неизмерно захвална.

**KARAMAN TRANSPORT
RESIDENTIAL MOVING**

За све ваше потребе приликом пресељења можете се обратити превознику из ваше заједнице. Вишегодишње искуство је гарант наше добре услуге

**ЉУБИНКО КАРАМАН
403/990-3767**

Љубинко са својом породицом поздравља све Србе и Српкиње у Калгарију речима:

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!!!

**ВАШ ПАРОХ ОТАЦ ОБРАД ФИЛИПОВИЋ
СА СВОЈОМ СУПРУГОМ МИЛАНКОМ,
КЊЕРКИЊОМ КРИСТИНОМ
И СИНОМ ТЕОДОРОМ,
ПОВОДОМ НАСТУПАЈУЋИХ ВАСКРСЊИХ
ПРАЗНИКА ПОЗДРАВЉА СВОЈЕ
БЛАГОЧЕСТИВЕ ПАРОХИЈАНЕ РАДОСНИМ
ПОЗДРАВОМ**

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

НЕКА БИ ВАСКРСЛИ ГОСПОД НАШ ИСУС
ХРИСТОС, ДАВАОЦ СВИХ ДОБАРА, ОБДАРИО
СВЕ ВАС НЕИЗМЕРНИМ ДОБРИМА СВОЈИМ И
ИСПУНИО ВАШЕ УСРДНЕ МОЛИТВЕ НА
ДОБРО ДУША ВАШИХ И СПАСЕЊЕ ВАШЕ.
АМИН.

ВАИСТИНУ ВАСКРСЕ!

**КОЛО СРПСКИХ СЕСТАРА
„МАЛА ГОСПОЈИНА,
ОЦУ ОБРАДУ ФИЛИПОВИЋУ,
ЊЕГОВОЈ ПОРОДИЦИ, КАО И СВИМ
СРБИМА И СРПКИЊАМА У
КАЛГАРИЈУ ЧЕСТИТА ПРАЗНИК
ВАСКРСЕЊА ГОСПОДЊЕГ
ПОЗДРАВЉАЈУЋИ СВЕ РЕЧИМА**

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

ЕЛЕКТРОНСКА ПОШТА

У колико желите да будете обавештени о свим дешавањима у нашој Црквеној заједници пријавите се на листу за слање електронске поште.

Само пошаљите вашу адресу (e-mail) на адресу редакције

obradf@yahoo.ca

У ИМЕ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ
УПРАВНИ ОДБОР ЦРКВЕНОШКОЛСКЕ
ОПШТИНЕ СВЕТОГ СИМЕОНА МИРОТОЧИВОГ
СВОЈИМ ДРАГИМ ПАРОХИЈАНИМА ЧЕСТИТА
ПРАЗНИК НАД ПРАЗНИЦИМА РАДОСНИМ
ХРИШЋАНСКИМ ПОЗДРАВОМ
ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

РЕЗОЛУЦИЈА 26. ГОДИШЊЕ СКУПШТИНЕ ЕПАРХИЈЕ КАНАДСКЕ

Ми, свештеници и делегати 26. годишње Скупштине Епархије канадске, сабрани при храму Св. Саве у Торонту, Онтарио, Канада, од 8. до 10. фебруара 2008, а на челу са нашим архипастиром Његовим Преосвештенством Г. Георгијем, упућујемо синовске поздраве Његовој Светости Патријарху српском Г. Павлу и свим члановима Светог архијерејског сабора Српске православне цркве.

Изражавамо велику забринутост што је, упркос свим апелима, ситуација на Косову и Метохији, и даље непромењена, што су српски народ и Српска Црква и даље изложени тортурама екстремних албанских елемената и притисцима међународних и локалних институција на Косову и Метохији, које би требало да раде на заштити интереса свих националних и државних интереса државе Србије у тој јужној српској области.

Дајемо чврсту подршку напорима оних државних структура Републике Србије које настоје да се испоштују одредбе међународног права о заштити територијалног интегритета и суверенитета земаља чланица међународне заједнице и о неповредивости њихових граница. Истовремено захтевамо од свих државних структура Србије и свих политичких личности да испуне своју обавезу према Уставу Републике Србије о очувању вековне српске територије Косова и Метохије као интегралног дела Републике Србије.

Истовремено изражавамо своју дубоку захвалност сталним чланицама Савета безбедности УН, Руској Федерацији и НР Кини, као и другим земљама широм света које подржавају српски народ у одбрани његових вековних територија.

Најоштрије осуђујемо најављено сепаратистичко проглашавање независности Албанаца на Косову као и најављено једнострано признавање такве квази-државе од стране САД и неких земаља, чланица Европске Уније, као нелегитимне чинове и позивамо све државне

структуре Србије да те чинове јасно и гласно одбаце и прогласе неважећим и за српски народ и српску државу необавезујућим.

Јединствено стојимо иза нашег Епископа знајући да је његов став о богослужбеном поретку и став Цркве; да његов став значи поштовање одлуке Светог архијерејског сабора да богослужбени поредак остане онакав каквог су нам пренели наши Оци. То је богослужбени поредак из којег су се благодатни дарови изливали и довели многе до положаја светитеља.

Са забринутошћу пратимо нове исхитрене потезе ка екуменизму. Екуменизам прихватамо само као наше сведочење истините вере пред другим, неправославним црквама, а не као саживљавање или потчињавање Православне цркве некој другој црквеној деноминацији. Истину Православља проносиле се плејаде светитеља а многи верни су и животом својим запечатали своју веру. Не може се дозволити да неко олако погази те жртве.

Узносимо молитве за здравље нашег светог Патријарха и позивамо све верне да следују његовом светачком лику у резонувању у свему што је Црква.

Са жаљењем пратимо хајку на Српску Цркву и на готово све њене великодостојнике од стране нецрквених и противцрквених личности, људи који ништа о Цркви не знају а стављају се у позицију судија. Хајка је добро организована и одвија се не само у Отаџбини већ и свугде где Српска Црква живи и делује, до Канаде и до Аустралије.

Позивамо сав народ Божији да слуша своју Цркву и свете Оце, а не такве узурпаторе и аналфете, а понекад и плаћенике или злбом оптерећене психопате, чије слабости користе неки центри. Одговорно тврдимо: ниједан од ових што Цркву нападају, а за чији идентитет знамо, није њен део; то су људи који стоје ван Цркве и Цркви само зло чине. Једна од црквених заповести је: јеретичке књиге не читати. И сви ови написи-напади уперени против Цркве више су него јерес, они су светогрђе.

Скупштина Епархије канадске сложено подржава епархијске власти у напорима да се

одржи поредак Цркве, нарочито у колонијама где постоје отворене намере да се наметну секуларни закони у Цркви, као што су Нијагара и Хамилтон.

Изражавамо пуну подршку Привременом повереништву у Хамилтону које храбро стоји на бранику Цркве и позивамо их да и даље истрају у несебичној жртви за своју Цркву и своју веру православну.

Апелујемо на све медије и све јавне установе, у Србији и расејању, да својим деловањем не нарушавају јединство Српске цркве и српског народа и позивамо их да својим деловањем промовишу јединство Цркве и српског народа.

Свим верницима нашим поручујемо: Слушајте Оце црквене који су утврдили нашу веру и слушајте оне на којима је благодат Духа Светога, који су позвани да вам на тај пут традиције укажу. Слушајте, дакле, свештенике

своје када су Црква и црквеност у питању а не самозванце без Божије благодати. По речима Св. Апостола Павла: "Слушајте старешине своје и покоравате им се, јер они бдију над душама вашим, пошто ће они одговарати за душе ваше; да би то са радошћу чинили а не са уздицањем, јер вам ово не би било од користи" (Јев. 13, 17).

Позивамо вас, у овим тешким тренуцима, у којима су умножени и добро организовани напади на наше свете и на наше светиње, на нашу свету веру православну, да дечицу своју у храмове редовно доводите, да приђу чеда српска Господу свом Исусу Христу. Дођите као породица, да бисмо као једна велика обитељ у молитви били, да заједно од Господа иштемо спасење целом роду своме.

На крају, захваљујемо нашим љубазним домаћинима, ЦШО Св. Саве, из Торонта, на указаној љубави и гостопримству.

Бранко Зјалић са својом породицом честита најрадоснији хришћански празник Васкрсење Господа и Бога и Спаситеља нашега Исуса Христа свим Србима и Српкињама у Калгарију. Користимо ову прилику да свима који као свога заштитника прослављају Светог Великомученика Георгија честитамо крсну славу и да пожелимо да свога светитеља прослављају на многаја љета у здрављу и весељу.

Нека би нам васкрсли Господ подарио слогу и мир, здравље и дуг живот, да у братској љубави помажући једни друге изграђујемо нашу заједницу овде у Калгарију и тако чинимо јачим васколики род Српски. **ХРИСТОС ВАСКРСЕ!!!**

Неке од многобројних светиња порушених од доласка „мировне„ мисије на Косово и Метохију

Манастир Свете Тројице код Суве Реке из 14. века, порушен у јуну 1999. г. Г.

Црква Персвете Богородице код Суве Реке из 14. века порушена у јуну 1999. г. Г.

Манастир Светог Марка код села Корише из 15. века порушен 1999. г. Г.

Манастир Св. Архангела Михаила код Витине из 14. века порушен 1999. г. Г.

Манастир Ваведења (Света Пречиста) код Клине из 14. века, порушен у јулу 1999. г. Г.

Црква Светога Николе код Лиљана из 16. века порушена у јулу 1999. г. Г.

Манастир Зочиште код Ораховица из 14. века порушен у септембру 1999. г. Г.

Црква светога Георгија код Србице из 14. века порушена у августу 1999. г. Г.

Насиље над србима у марту 2004. г.Г.

Паљење Српских кућа у Призрену

Раскопан кивот светог Јоаникија Девичког

Спаљена Црква под „заштитом„ мисије УН

Ломљење крста на Цркви

Уништена икона распећа Христовог

Vesna Ivkovic

REALTOR

#600, 11012 Macleod Trail S. Calgary, AB, T2J
6A5

Cell: (403)681-2819

Bus: (403)278-6884

E-mail: ivkovic@shaw.ca

www.ivkovicvesna.abmls.mlxchange.com

Весна Ивковић са породицом,
честита најрадоснији хришћански празник
Васкрсење Господа Исуса Христа
свим Србима и Српкињама у Калгарију са ријечима

Христос Васкрсе!

За све ваше потребе око продаје или куповине куће или стана,
као и сва питања везана за некретнине обратите се мени на телефон:

681-2819

**АКО РАЗМИШЉАТЕ О КУПОВИНИ КУЋЕ ИЛИ СТАНА, О ПРОДАЈИ ПОСТОЈЕЋЕ,
ОБРАТИТЕ СЕ АГЕНТУ ЗА ПРОДАЈУ НЕКРЕТНИНА ИЗ ВАШЕ ЗАЈЕДНИЦЕ.
АКО СЕ НЕ МОЖЕТЕ КВАЛИФИКОВАТИ ЗА КРЕДИТ САМО НАЗОВИТЕ
И ВАШ ПРОБЛЕМ БИЋЕ РЕШЕН.**

**ЗОРКА ДОМАЗЕТ
MLS. REAL ESTATE AGENT
SOUTON GROUP –ANWEST
КАНЏЕЛАРИЈА: 208-7788
ЛИЧНИ ТЕЛ: 383-5536**

**СРЕЋНА САМ ШТО МОГУ ДА ПОЗДРАВИМ СВЕ ВАС РЕЧИМА:
*ХРИСТОС ВАСКРСЕ!***

Српска Православна Црква Светог Симеона Мироточивог у Калгарију
Serbian Orthodox Church St. Simeon Mirotocivi in Calgary

ЖЕЛИТЕ ЛИ ДА ПОСТАНЕТЕ ЧЛАН ЦРКВЕНОШКОЛСКЕ ОПШТИНЕ?

Управни одбор ЦШО. Светог Симеона позива све заинтересоване парохијане да приступе њеном чланству. Својим приступом чланству дајете подршку својој Цркви и поспешујете њен успешан рад.

Члан ЦШО. може постати свако пунолетно лице: „које по мишљењу парохијског свештеника редовно испуњава своје духовне и материјалне обавезе према Цркви и општини...„(Статут 56, 29.13)

У ове обавезе спадају примеран живот по моралном учењу Цркве, редовно учествовање на Богослужењима, редован пост, причешће, слављење Крсне Славе, свећење водице, спремност за одбрану интереса Цркве....

ДОБРО ДОШЛИ!!!

Управни одбор користи ову прилику да се захвали свим некадашњим и садашњим члановима ЦШО. на несебичном раду и труду уложеном за добро своје Цркве. Нека би им Господ узвратио многоструко благодаћу и благостањем у њиховим честитим домовима.

Одани вама и Српској Православној Цркви
чланови управног одбора ЦШО.